XIII-ik évfolyam. 14-ik szám. Kőszeg, 1893. április 1-én.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnap.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr
Nyilttér sora 20 kr. — Hirdetések nagyság szerint.

Felelős szerkesztő és kiadó:
Wittinger Antal.

Előfizetési pénzek és reclamátiók az ideiglenes kiadótárshoz, Feigl Gyula nyomdászhoz intézendők.

Az olvasóhoz.

Szives tudomására hozzuk a nagyérdemü közönségnek, hogy a *Kőszeg és Vidéke* czimü magyar hetilap kiadójogát folyó évi április 1-én *Feigl* Gyula laptulajdonostól *Wittinger* Antal, a lap szerkesztője vette át. A szerkesztőség és kiadójog egyesitése azért vált szükségessé, mivel a lap fentartását csak igy véljük lehetségesnek. A lap szerkesztője ugyanis most mindent el akar követni, hogy Kőszegnek ezt a 13 éves magyar lapját, a melynek létjogosultságát, azt hisszük, senki sem fogja kétségbe vonni, a legjobb vidéki lapok szinvonalára emelje. Szándéka ennélfogva a szerkesztőnek a munkatársak számát a legjobb erők sorából gyarapitani és pályadijak kitüzésével a *Tárcza* és *Csarnok* rovatot az eddiginél még érdekesebbé tenni.

A szerkesztő továbbá azon lesz, hogy a lap többi rovatai is bővek és változatosak legyenek, értesitései pedig frissek.

De hogy mind ezt megtehesse, az eddiginél egy kis nagyobb anyagi támogatásra szorul. Éppen azért teljes tisztelettel és bizalommal fordulunk a város és a vidék minden magyar érzelmü polgárához, kérve öt, hogy lapunkra előfizessen és arra egyébként is mindig figyelemmel legyen.

Előfizetőinket tisztelettel kérjük az előfizetés megujitására, hátralékosainkat pedig a tartozó összeg mielőbbi beküldésére, hogy elszámolásunk végbemehessen.

Előfizetési árak:

Egész évre	**4** frt.
Félévre	**2** „
Negyedévre . . .	**1** „

Előfizetési pénzek és hátralékok az ideiglenes kiadótárshoz, *Feigl* Gyulához, beküldendők.

A Kőszeg és Vidéke
szerkesztősége és kiadóhivatala.

Halleluja!

Feltámadott!

Feltámadott a maga erejéből!

Senki sem kérdi, hogy ki volt az? Hiszen csak egyetlen egy ember támadott még föl a maga erejéből, az Istenember. Csodákat teljes földi életét a csodák csodájával, feltámadásával tevé még csodálatosabbá. A hitetlenség megrendült szivében, mert erre nem volt elkészülve. Mikor a bénákat, a vakokat egy szavával meggyógyitotta, Lázárt s a naimi szegény özvegy egyetlen fiát ujra életre kelté: még megpróbálta a hitetlenség magyarázni a dolgot a sátánnal; de itt már a magyarázat helyét az álmélkodás foglalta el. Leborult ekkora hatalom előtt, s a hitetlenből hivő lett . . . Mégis az Isten fia volt!

A megváltás nagy munkája be van fejezve. A számtalan csoda isteni eredete a legnagyobb csodával, a feltámadással megpecsételve. A kit az irástudók hatalmuk megtarthatása érdekében halálra, s annak is legmegszégyenitőbb nemére, a kereszthalálra itéltek, és e büntetést a legdurvább módon rajta végre is hajtották: ime! harmad napon kikel a sirból a halála fölött a diadalmi öröm mámorában uszók rémületére.

Feltámadott! Halleluja!

Tizennyolcz száz év óta döngeti a hitetlenség a krisztusi vallás kapuját jobb ügyhöz méltó erélylyel és lankadatlan kitartással, de mikor már örülni akart győzelmének, mindig ott termett Szt.-Pál apostolnak a korinthusiakhoz irt I. levele 15 r. 3—7 szakaszával; evvel sehogyan sem tudott megboldogulni, s mindannyiszor ujra kelle kezdenie a munkát. És ujra is kezdette. Ám ha még annyiszor kezdi ujra, mint a hány csillag van az égen, a hány csepp a tengerben: a tényt letagadni nem lehet, az igazság meg fog maradni igazságnak, sőt minden egyes támadás után még diesőbben, még felségesebben ragyog, mint a hogy az arany megtisztul a tüzben. Csak rajta hát! Mi nem féltjük szent vallásunkat. Ha annyi harczból mindig győzelemmel került ki, ez után sem fogja elhagyni az, aki megigérte, hogy vele lesz a világ végezetéig.

*

Miért zúgnak a harangok olyan ünnepies hangon? Miért siet mindenki olyan örömtől sugárzó arczczal a templomba? Miért gyulladtak ki az ablakok minden házon? Mi okozta a templomban azt a nagy változást? Hova lett a fekete gyászkárpit a képekről? Miért olyan fényes, miért olyan ragyogó most minden? Miért zengik a hivők ezrei olyan kitörő lelkesedéssel: Halleluja!?

Feltámadott!

Feltámadott, a mint megmondotta vala. Istenségét semmivel sem bizonyitá annyira be, mint feltámadásával. De bebizonyitá azt is, hogy a mit a mi feltámadásunkról igért, az is éppen ugy be fog teljesedni.

A husvéti piros tojás jelképezi a mi feltámadásunkat is. Miként a látszólag élettelen tárgyból élő állat jön elő, ugy jön egykor ki a mi elporladt testünk is az Ő szavára a földből.

Hát a mi szép hazánk feltámad-e valamikor? Lesz-e mégegyszer olyan hatalmas, olyan nagy,

TÁRCZA.

A körmenet.

— Rajz a fővárosi életből. —

Irta: **Mártonffy Imre.**

Az egyemeletes házban, mely előtt a feltámadási körmenet elvonul, már reggel óta élénk nyüzsgés uralkodik. Az „ifju ur“, mely czim a háziasszony öt éves fiát illeti meg, ünnepélyes, diszes ruhában jelenik meg az udvaron, hogy „kortársai“ megbámulják és irigyeljék őt.

Az „ifju ur“ méltóságteljes léptekkel jár fel s alá, látszik, hogy imponálni akar.

Istenem, ez nem csoda, hisz tiszta selyembe van öltöztetve, égszinü kabátkát visel, melyen át széles rózsaszinü vitézöv van kötve, aztán térdig érő zöld nadrágja, fehér harisnyája és a legujabb divatu sárga czipője egészitik ki „előkelő“ öltözetét. A széles karimáju kalap szintén égszinü.

A fiu a házlakók hódola teljes megjegyzéseit büszkén hallgatja, mig a többi gyermekeket figyelemre sem méltatja, mert anyjától tanulta, hogy az illem azt követeli, hogy a „közönséges nép“-pel ne sokat érintkezzünk. Ez okná fogva a házmesterné Fánikáját soha sem látogatja meg, pedig ez az egyetlen gyermek, ki őt pompás öltözetében még nem látta ma. Ha megmutatná magát neki, ez leereszkedés volna, ezt méltóságán alulinak találja.

Fánika szegény, beteges. Alig nyolcz éves és már fekvő beteg.

A kicsike „kinőtt“. A betegség és a fojtó gőztől telitett szoba levegője szemeit fénytelenné tették és ránczos, beesett arcza, sovány, hegyes orra megfosztották gyermekes külsejétől. A szánalomraméltó teremtés arcza öreges szomoru kifejezést ölt, mintha minden pillanatban sirni akarna, még a hangja is vékony és remegő.

A kis Fáni ágya a kapu alatt levő kis ablaknál van, innen nem látni ki, nem lehet tudni mi történik az utczán.

— Anyám, szólt a kis leány egy asszonyhoz, ki épp a szobába lépett, készitsd elő fehér ruhámat, felöltözöm, mert elkésem a körmenetről!

— Látod Fánikám, viszonzá az anya oly hangon, melylyel a reménykedő betegek kivánságát ügyesen eloszlatja, épp most voltam a doktor bácsinál, ki azt mondta, hogy az idén nem mehetsz el a körmenetre, mert akkor nem leszesz egészséges.

— De én már ugyszólván egészséges vagyok! — nyöszörgé a beteg.

Nem bir a lábán állni, a legkisebb mozdulat oly fájdalmat okoz neki, hogy feljajdul bele; de ő most mindezekre nem gondol, nem törődik tehetetlenségével, mert napok, hónapok óta örömmel várta e napot, melyen mint „fehérruhás leányka“ a körmenetben részt vehessen, éppen ugy mint a mult évben.

— Nem lehetsz elmenned — ismétlé az anya — azonban a jövő évre minden bizonynyal megengedem, akkorára csinálok gyönyörü uj ruhát vörös és kék nyakcsokrokkal. Ugy-e bár, te az én kedves kis szófogadó leányom vagy és megvárod mig egészséges leszesz?

— Megvárom, suttogja a kis leány visszafojtva zokogását. De azért mégis ugy szeretném felvenni fehér ruhámat.

— De mondom kedves gyermekem, hogy nem mehetsz el.

— Csak f e l v e n n i szeretném!

Az anyának engednie kell betege kivánságának, kihozza tehát a mousselin-ruhát és felöltözteti gyönge leányát, ki arra az örömre, hogy rajta van az uj ruhája, egy hangot se szól, a fájdalomtól egy arczizma se rándul meg. Végre szőke haját fodoritja meg a gondos anya, de e műtét után kimerülten dől le a vánkosra a kis Fáni. Olyan, mintha a koporsóba feküdnék felékitve. Arcza még szárazabbnak, még soványabbnak látszik.

Midőn ismét magához tér, tükröt kér. Hosszasan és figyelmesen szemléli önmagát, ugy látszik, meg van elégedve ruhájával, mert boldog mosoly játszadozik vékony, hasvány vértelen ajakán.

De a „toilette“ még nem teljes, a hajból hiányoznak a virágok. Az anya ezeket is elhozza.

Az udvar csendes. A ház összes gyermekei rég elmentek a templomba.

A harangok ünnepies, harmonikus hangban zúgnak; majd lassan, halk ének hallatszik.

— „Allelujah!“

Ezek az iskolás gyermekek.

A beteg figyelmesen hallgatózik, a közeledő körmenet énekhangjait mohón szivja magába, szemeiben szokatlan fény csillog. A vörös kabátos sekrestyés fiu csengője szabályszerü időközökben megszólal, — utána a papok jönnek aranyos ruhákban — végre a drága baldachin alatt jön a fungáló főpap. A nép meghajtja fejét és letérdel . . .

A beteg meredt szemekkel néz maga elé, borzongás futja át remegő tagjait.

— Anyám!

— Mi az, Fánikám?

— Oh! Ismét jön!

Az anya körülfogja a gyermek görcsösen rángatozó testét, a sovány, átlátszó karok pedig mintha védelmet, oltalmat keresnének, szorosan kulcsolják körül az anya

mint volt Nagy Lajos és Mátyás korában.? Fogja-e még a magyar nevet olyan félelemmel vegyes tisztelettel említeni Európa, mint tevé a nagy Hunyady János idejében?

Meglesz az is, ha félre tesszük az átkos pártoskodást; ha saját érdekünknek elébe helyezzük a haza érdekét; ha szivvel-lélekkel teljesiti e hazának bármilyen nyelvű és vallásu lakója a saját állása által előirt kötelességeket; ha nem egymás megrontásában, hanem a haza iránti szeretetben kelünk versenyre egymással; ha gyermekeinket testben erősekké, lélekben műveltekké és magyarokká neveljük. Akkor ujra felsüt a nap drága hazánk egére, és ujra dicső lesz a magyar név.

—z —n.

Levelezés.

Szombathely, 1893. márcz. 31.

Tisztelt Szerkesztő Ur!

A mult levelemben említett szuaheli szerecsenek mégis megérkeztek e hó 24-én, s a *Hungária* emeletén levő két nagy teremben ütötték föl sátoraikat. Ezt egészen szószerint tessék ám érteni, mert valóságos sátorban tanyáznak, akár csak az oláh czigányok. Tizenhatan vannak mindössze, köztük 7 nő és két gyermek. Az egyik gyermek különben nem az ő fajukból való, hanem a szingáli karaván tól került hozzájuk. Ha azonban valaki azt képzeli, hogy e népek teljesen vadak, az nagyon csalódik; ellenkezőleg a műveltségnek meglehetős magas fokán állanak, még europai értelemben is, s ha az afrikai állapotokra gondolunk, akkor valósággal műveltnek kell mondanunk őket. Franczia impresszáriojuk beszédjét jól értik, s a főnökük németül is beszél egy keveset; a mi nem is csoda, mert már ötödik éve járja a világot. Hazájukban az arabokkal már évszázadok óta érintkezésben vannak, velük összevegyültek, s nyelvük is tele van már arab kifejezésekkel, s a fülnek elég kellemes, a mint maguk között beszélgetni hallja őket az ember. Vallásra nézve mohamedánok, melyet szintén az arabok plántálhattak át közéjük; irnak is arabul. Produkcióik nemzeti tánczokból, dalokból és harczi játékokból áll; hangjuk beszéd közben elég kellemes, de énekeiket fülsértő magas fejhangon adják elő, mely az europai embert szinte idegessé teszi. Érdekes még a viseletük, fegyverük, hangszereik, s az egyik tánczhoz használt széles öv, melyre száz és száz szárított kecskeköröm van szijakra fűzve, s a mely minden mozdulatnál ugy csörög, mint télen a szán elé fogott lovak hátára felkötött csöngő.

Még a jövő héttőn és kedden tartanak csak előadásokat, az után Budapestre mennek, hol a nyáron át fognak maradni.

A *Hodásszy*-féle rendkivül sajnálatos esetet mult hó 27-én tárgyalta az itteni törvényszék, és tekintettel a számos enyhitő körülményre, továbbá arra, hogy a szerencsétlen áldozat családjáról *Hodásszy* szinte nagylelkü módon gondoskodott: a törvényszék 500 frt büntetésre itélte. Az itéletben mind a két fél belenyugodott, s ugy az jogerőssé is vált.

Másnap, vagyis 28-án pedig a vépi Erdődy lovászának, Carrnak a gyilkossági esete került tárgyalás alá. Ez a szerencsétlen ember a mult ősszel meggyilkolta a feleségét, kivel csak pár hóval előbb kelt egybe, de amint állitják, a házasság nem szivbeli vonzalomnak volt a következése; csak hosszas rábeszélés után vette el a leányt, ki a tatai Esterházy gróf egyik lovászának a leánya volt, s nemzetiségére nézve szintén angol, miként Carr. A törvényszék Carrt 15 évi fegyházra, 10 évi hivatalvesztésre, s büntetésének kitöltése után teendő kiutasitásra itélte.

A pályaház felé nyitandó utczákban már megkezdenék az épitkezést, de a városi tanács addig nem ád engedélyt épitésre, mig a kőszegi utczából a vasut felé tervezett utcza területén levő, s már erre a czélra régebben megvásárolt házat az érdekelt társaság le nem rombolja, mint tevé ezt a mult ősszel a gyöngyös-utczai házzal. Ha ez meglesz, akkor rohamosan fognak ott épülni a házak, csak győzze téglával a három körkemencze és a többi téglagyár.

Referens.

HIREK.

☛ **A husvéti ünnepek miatt lapunk jelen száma egy nappal korábban jelent meg.**

— **Boldog Alleluját!** A szives olvasónak, valamint derék munkatársainak boldog ünnepeket kiván *a szerk.*

— **Jön a király.** A különböző jelek után itélve majdnem bizonyosra vehető, hogy király ő felsége az őszi hadgyakorlatok ideje alatt városunkban fog lakni. A *Vasmegyei Lapok*-nak Bécsből vett értesülése szerint a főlség számára a kőszegi katonai alreáliskola épületét választották ki lakhelyül, mely hirnek valószinüségét bizonyitja az a körülmény is, hogy az emlitett épület javitását és csinositását a közös hadügyminiszter részben már elrendelte. A hadgyakorlatok idejéül szeptember első napjait emlegetik.

— **A miniszter válasza.** Bortermelőinknek a bormérési engedély tárgyában kerületünk képviselője által benyujtott folyamodására a pénzügyminiszter — amint azt előre megjósoltuk — kijelentette, hogy a kérelemnek a törvény keretén belül *nem* tehet eleget, de ajánlja a borászati szövetkezetek létesitését, melyek nyilt kimérő üzlettel is birhatnának.

— **A művész emléke.** *Kőszeghi* (Purth) Károly szülőházának, az ág. ev. konvent-épületnek emléktáblával való ellátása ügyében a Konkordia választmánya legközelebb értekezletet fog összehivni.

— **Utazó munkatársunk.** *Kovátz* S. János tanár, lapunk munkatársától levelet kaptunk Nancyból. Utazó földink arról értesit, hogy most Párisba megy, hol május hó 10-ig fog tartózkodni. Azután ujra vándorbotot vesz kezébe és bejárja Londont, Ostendet, Brüsselt, Kölnt, Stuttgartot, Münchent, Salzburgot és Bécsen át tér vissza hazájába, a mikor Kőszegre is ellátogat. Hozza Isten jó egészségben körünkbe!

— **Ásatás.** A kőszegi turista-osztály, mihelyt a radandóbbnak igérkezik a jobb idő, az Ó-háznál ujból fölvéteti az ásatási munkálatokat. Ez ásatásoknak főleg az a czélja, hogy mire az ezeréves emlék felállitására kerül a sor, az Ó-ház lehetőleg a maga megmaradt valódiságában tünjék fel a szemlélőnek.

— **Műkedvelők.** Igazi műkedvelők az olyanok, minők a mieink, a kik kitartó buzgósággal készülnek az óházi emlék alapja javára rendezendő szinielőadásra. Nem mulik nap, hogy *Thalia* ideiglenes szolgálatába állott e derék hölgyeink és férfiaink ne gyakorolnák szerepeiket. *Kőszegi* József rendező sok szépet tud már mondani az eddig elért eredményről.

— **Szépirodalmi pályázat.** Hogy lapunk Tároza és Csarnok rovatát még élénkebbé tehessük s ezáltal olvasóközönségünknek is minél érdekesebb, kedvesebb olvasmányokkal szolgálhassunk; hogy továbbá irodalomművelő közönségünket is buzditsuk a tollforgatásra: kettős irodalmi pályázatot hirdetünk. És pedig:

1. 30 koronát aranyban oly történeti elbeszélésre, melynek tárgyát az iró Kőszeg városa, vagy a vidék történetéből meriti. E dolgozat nagyobb, többszöri közlésre való legyen.

2. 20 koronát aranyban egy a tárcza-rovatba alkalmas, eleven modorban irt eredeti novellette-, rajzra vagy humoreszkre, mely azonban 6 tárcza-hasábnál hosszabb nem lehet.

Pályabirákul a fővárosi sajtó három kiválóbb munkását fogjuk felkérni. A kitüzött pályadijak bármelyikére lapunk belmunkatársai kivételével mindenki pályázhat. Az első pályadij, ha abszolut becsü történeti elbeszélés nem érkeznék be, nem fog kiadatni. A második pályadij azonban *mindenesetre*, és pedig a legjobbnak itélt munka szerzőjének a pályázati eredmény kihirdetése után azonnal kiadatik.

A pályaművek jeligével és szerző nevét rejtő jeligés levélkével ellátva, tisztán leirva, legkésőbb 1893. évi május hó 31-ig a *Kőszeg és Vidéke* szerkesztőségéhez küldendők. A pályázat eredménye a határidő letelte után négy hét mulva lesz a *Kőszeg és Vidéké*-ben közzétéve. A szerkesztőség fentartja magának a jogot, hogy az irodalmi szinvonalon álló és dicséretre méltatott munkákat is a szerző neve alatt, de tiszteletdij nélkül közölhesse.

Kőszeg, 1893. évi április hó 1.

A Kőszeg és Vidéke szerkesztősége.

— **Iskolai vizsgálat.** Márczius hó 25-én évzáró vizsgálatot tartottak a helybeli iparostanoncz-iskola téli tanfolyamával. A tapasztalt siker nem mondható valami fényesnek, de azért egyben, a magyarosodás tekintetében haladás volt észlelhető. Ez iskolánál jelen tanévben tudvalevőleg a tanerők többször változtak, a mi soha sem válik hasznára az illető iskolának.

— **Tájkiállitás.** A nemzetközi plasztikus tájkiállitáson a lefolyt héten az Osztrák-Magyar monarchia volt látható, s néhány kiválóbb felvétel Norvégiából. E sorozattal végleg be lett fejezve a kiállitás, mely több héten át sok szép látnivalót nyujtott közönségünknek.

— **Szerencsétlenség.** *Kappel* Samu helybeli lakos, a *Czske*-féle malom fürészmestere, mult hétfőn szerencsétlenül járt. A masinába benneakadt három ujja, minek következtében azokat le kellett metszeni.

— **A difteritisz.** Már megint jelentkezik a difteritisz, az a gyermekirtó betegség. Az utóbbi napokban 1—2 eset merült fel nálunk a városban és a közeli falvak egynémelyikében ez a borzasztó betegség erősebben is grasszál.

— **Táncz-estély.** A helybeli kereskedelmi ifjuság husvét hétfőjén tánczestélyt rendez a bálház kistermében. A zenét *Pápai*, ismert jó hirnevü zenekara fogja szolgáltatni. Belépőjegy személyenkint 50 kr. Kezdete esti 8 órakor.

— **A nagyhét.** A nagyhétnek gyönyörü szép tavaszi idő kedvezett. A nép hemzsegett utczáinkon és templomunkba, valamint a kalváriára az ájtatos hivők serege tódult, előkészitvén lelkét a föltámadás ünnepe.

---

nyakát. A leányka fel akar emelkedni. Panaszos, fuldokló hangok törnek elő bensejéből, hátrahanyatlik és ledül, a virágok kiesnek bajából — végre hirtelen mozdulat — gyönge remegés — és . . . mozdulatlanul fekszik.

Az anya tudja, hogy néhány percz mulva magához tér, hisz többször voltak ily rohamai.

Egész nyugodtan távozik, kimegy az utczára és egy szentelt virággal jön vissza.

De a kis Fáni nem tért többé magához.

Szabadságharczunk emléktárgyainak országos muzeumáról.

Ha angolok laktak volna köztünk 1848/49-ben, úgy alighanem megcselekedte volna közülök legalább egy azt a derék dolgot, hogy mig a szabadságharcz alatt összegyűjtötte volna ama tárgyakat, a melyek e dicsőkort hirdetik, a vértanuk szent ereklyéit, melyek a hazaszeretet és önfeláldozás néma apostolai ma a muzeumban.

Mi nem vagyunk excentrikus angolok, miközölünk egynek sem jutott eszébe a szabadságharczi ereklyék gyűjtését a szabadságharcz alatt, vagy annak lezajlása után mindjárt kezdeni, midőn még könnyü szerrel, olcsón lehetett volna összevásárolni ama nagybecsü emléktárgyakat, melyekből ma már egy százezredrésznyi létezik, és a létezők nagy részét is inkább a véletlen, mint a kegyelet őrizte meg.

Ezelőtt 8 évvel gróf *Kreith* Bélának támadt az a jó, nemes ötlete, hogy az 1848/49-iki emléktárgyakat föl kell kutatni, nemcsak itthon, hanem a külföldön is, hol sok emléktárgy maradt az emigráczió folytán.

A derék eszmét csakhamar tett követte. Nyolcz évi fáradhatlan munkásságnak és igazán apostoli ügyszeretet- és áldozatkészségnek eredménye lett a fővárosban levő 1848/49-iki ereklyemuzeum, melynek gazdagságát jó részben már a vigadóbeli kiállitáson láttuk. Megjegyzendő, hogy az ott látott szabadságharczi emléktárgyak és képek háromnegyed részét még a kiállitás megnyitása előtt már összevásárolta gróf *Kreith* Béla, kik azután a beküldött emléktárgyaknak is legnagyobb részét megvette, vagy elcserélte a kiállitóktól a fővárosban létesitendő ereklyemuzeuma számára.

Az országos ereklyemuzeum eszméje a mily csendesen pihent 1848-tól 1885-ig, oly egyszerre kezdett föltámadni három helyen is. Kolozsváriak azon kezdték, hogy ők találták föl az eszmét, Arad azt mondta, hogy a miért ottan végezték ki a 13 dicső vértanut, azért őket illeti meg az országos ereklyemuzeum. Épen ilyen joggal követelhetné Világos is, mert ott tette le hadseregünk a fegyvert.

A harmadik még nem követeli ugyan, de kezdik pengedni Debreczenben, hogy ott élte a szabadságharcz igazi életét, a dicsőség napjait. Debreczenben lett *Kossuth* az ország kormányzójának megválasztva és a függetlenségi nyilatkozat elfogadva. Debreczent illeti a mi dicső szabadságharczunk ereklyemuzeuma.

A három vidéki város közül mindenesetre Debreczen követelheti legtöbb joggal az ereklyemuzeumot. Rászolgált 1848/49-ben s azután is. Polgársága a magyarság szine-javából való s vagyona van anynyi, hogy akár a nemzeti muzeumot is eltarthatná.

De hol marad Budapest, a mi fő- és székvárosunk? Az bizony nem maradt hátra, mert mig a muzeum apostolai a gyűjtemény bovahelyezésén vitatkoztak, Budapest közgyülése évi ezer forintot szavazott meg szabadságharczunk ereklyemuzeumának a fővárosban való fönntartására. Ezt követte a miniszter által megajánlott évi 1500 frt.

Ez a támogatás kevés a szabadságharczi emléktárgyak fönntartására, de elég kezdetnek. Hazánk városai és vagyonosabb községei kövessék a derék kolozsváriak és a lelkes aradiak példáját. E két város évi több száz forintot szavazott meg szabadságharczunk ereklyemuzeumának.

Arad és Kolozsvár most ugyan még maguknál fogják az általuk gyűjtött emléktárgyakat, de ha az ország közönsége kellő támogatásban részesiti a fővárosban levő és oda legjobban illő ereklyemuzeumot, akkor a miként Arad, épúgy Kolozsvár hazafias és legszentebb kötelmüknek fogják tartani, hogy a náluk levő 1848—49-iki szent ereklyéket átadják a budapesti országos ereklyemuzeumnak. Mert e muzeumot szétforgácsolni nem szabad.

A mi dicső szabadságharczunk emléktárgyait összegyűjteni, csak azért, hogy azok együtt legyenek: nem elég. Hanem oly helyen kell az összegyűjtött ereklyéket tartani, a hol a nagy közönség minél nagyobb számmal látogathatja, — mert e muzeumnak missiója van: hazaszeretetre, önfeláldozásra, nemesebb, lovagiasabb gondolkozásra kell nevelnie az ujabb és ujabb nemzedékeket.

Szabadságharczunk ereklyemuzeumának helye nem lehet máshol, mint Budapesten, csak azért is, mert ez az egyetlen oly központi város, hol százszornál több vidéki és idegen fordul meg naponta, mint a többi városok bármelyikében. Ezt mondja *Kossuth* is gróf *Kreith* Bélához irott levelében, a melyben csodálkozásának ad kifejezést, hogy olyanok is voltak, a kik máshova akarták az ereklyemuzeumot, a mi egy volna szabadságharczunk nymbusának, dicsőségének degradálásával.

Arad október 6-ka miatt kérte a muzeumot. Erre az Ember-Tragediájának eretnekével szólva (szomoru dicsekvéskép legyen mondva) azt felelhetjük: ha csak vértanu kell, volt nekünk több, mint tinektek. (Pesten ugyanis 19-et végeztek ki a nagyobbakból). — A mi dicsőült 13 vértanunk szobra Aradot illeti meg, erre Aradnak 100,000 forintnál többet áldozott a nemzet.

— **A mai kivilágitás.** Megható szép látványt fog nyujtani a mai feltámadási körmenet. Nemcsak az ablakokból fog kisugározni a sok gyertya- és lámpaláng, hanem a főtéren egy rendkivüli szép szintüzet gyujt majd dr. *Schmidt*-nek, ennek az ismert tűzmesternek az ügyes keze.

— **Fasor a sziget-utczában.** Nekik is jutott, a szigetbelieknek, a fából és árnyékból. A város utczájuk külső részét az északkeleti szélen fasorral látta el.

— **Lemondás.** A helybeli ipartestület törekvő elnöke, *Lemke* Károly, ez állásáról lemondott. E tárgyban az ipartestület husvéthétfőu rendkivüli közgyülést tart, melyen az elnökkrizis bizonyára megoldást fog nyerni.

— **Gyászrovat.** Elhunytak: márczius hó 29-én *Mondl* Károlyné, szül. Kainrath Ida 34 éves korában; márczius 31-én *Tomaschek* Alajos, a katonai alreáliskola 3. osztályának növendéke 13 éves korában.

— **Takonyköros ló.** *Wolf* Adolf helybeli házaló mult csütörtökön elvitte lovát a csepregi vásárra. Túl akart rajta adni. A ló elkelt, de nem pénzért, mert rajta ott a vásáron a takonykórt konstatálták, a miért a gyepmester nyomban leszurta.

— **Állatkinzás ellen.** Városkapitányunk a legközelebb megtartandó közgyűlésnek az *állatkinzás megakadályozására* vonatkozólag előterjesztést szándékozik tenni. A kapitány ur az alkotandó szabályrendelet tervezetét a fő- és székváros hasonló irányu szabályrendeletére alapitja, és kezdeményezésével egy nálunk is szükséges ujitásnak veti meg az alapját.

— **Megfeddett közjegyző.** A szombathelyi kir. törvényszék fegyelmi tanácsa márczius hó 23-án *Blum* Béla dr., volt kőszegi, jelenleg pécsi közjegyzőt a hivatalával járó kötelességek szándékosan, de nem bünös czélzatból történt két rendbeli megszegéseért az első foku büntetésre: irásbeli feddésre itélte. A panaszos feleket *Binder* János helybeli ügyvéd képviselte.

— **Uj fizetések.** Április 1-je nagy örömet hozott az állami tisztviselők, altisztek és szolgák seregeinek. Az illetményeiket szabályozó 1893. évi IV. törvényczikk e napon lépett életbe, minek folytán — az idő rövidségénél fogva — május elejével magasabb illetmények élvezetébe lépnek.

— **Gyászeset Sopronban.** Sopronban márczius hó 28-án elhalálozott *Flandorfer* Pál, a soproni polgárság egyik disze. Az egész város gyászolja, mert az elhunyt a városi intézmények egyik éltető lelke volt.

— **Meghaltak márczius hóban.** Weigl József, szőlőmüves, 65 év., ág. ev., gümókór. — Koller Margit, kovács gyermeke, 2 év., r. k., torokgyik. — Junger Károly, 10 hónapos, r. k., veleszületett gyengeség. — Stettner Vilmos, magánzó 91 év., ág. ev., aggkor. — Hafner Viktor, vendéglős gyermeke, 14 napos, r. k., rángógörcs. — Heilemann Istvánné, özv., 75 év., ág. ev., gümókór. — Ecker Gyula, cserepes gyermeke, 7 év., r. k., görvélykór. — Prosch Antal, nyugalmazott vasuti felügyelője, 66 év., r. k., tüdővizenyő. — Glatz Károly, napszámos gyermeke, 5 hónapos, ág. ev., veleszületett gyengeség. — Grossmann József, ácsmester, 66 év., r. k., gümókór. — Szupper István, szőlőmüves, 58 év., r. k., szivszélhüdés. — Sósfy Viktória, magánzónő, 73 év., r. k., állkeplet a hasban. — Hetlinger Viktor, molnár gyermeke, 8 év., r. k., merevgörcs. — Grüler Albert, gépész gyermeke, 8 hetes, ág. ev., bélhurut. — Zobisják János, lakatos, 64 év., ág. ev., tüdőgümőkór. — Sándor Teréz, gulyás leánya, 17 év., r. k., tüdővész. — Szeybold Sándor, magánzó 31 év., ág. ev., tüdővész. — Schreiner Erzsébet, szőlőmüves gyermeke, 4 hónapos, ág. ev., bélhurut. — Potschák Teréz, fuvaros gyermeke, 1½ év., r. k., tüdőlob. — Wenczl Mihály, hivatalnok, 53 év., ág. ev., tüdővész. — Gruber Adolf, tanuló, 21 év., r. k., tüdővész. — Kovács Zsuzsánna, szegényházi 83 év., ág. ev., aggkór. — Mondl Károlyné, kereskedő neje, 34 év., r. k., tüdővész.

Különfélék.

— **A „Mezőgazdasággal és erdészettel foglalkozók nyugdijintézete"** iránt mind nagyobb érdeklődés mutatkozik az érdekelt körökben, melyek felfogva ez intézet szükséges voltát, igyekeznek annak létrejöttét biztositani. A bejelentések is kielégitő számmal történnek úgy, hogy az alakulásra szükséges szám már is biztositva van. E napokban ujabban jelentkeztek a biharmegyei „Gazdasági egyesület" alkalmazottjai. — Az országos erdészeti egyesület kiküldött bizottsága f. h. 31-én veszi tárgyalás alá a nyugdij-intézet ügyét, alapszabályait és táblázatatait. Az április hó 4-én d. e. 10 órakor a „Köztelek" üléstermében tartandó alakuló ülésre a meghivók, valamint az alapszabály-tervezet szétküldettek mindazoknak, kik belépő nyilatkozataikat beküldték. Az április hó 3-án a „Vadászkürt" szállodában tartandó előértekezletre szóló meghivó is csak ezeknek küldetett meg, de minden ez ügy iránt érdeklődő az előértekezleten és alakuló ülésen való megjelenésre ez uton hivatik meg. Beiratási-dij nélkül még április hó 4-ig d. e. 10 óráig lehet az intézetbe jelentkezni.

— **Rászedett paraszt.** *Gécsi* József nógrádi, bujáki parasztgazda a napokban 600 forintot adott egy fiatal embernek, a kivel a fővárosban ismerkedett meg, hogy háromszor annyi hamis pénzt hozzon neki érte. Egyszer este aztán Gécsi egy kocsmában találkozott a fiatalemberrel, a ki kezdte leszámitani a hamis forintokat. Ez alatt a másik asztaltól egy ismeretlen odaugrott a detektivnek adta ki magát, le akarta tartóztatni, mire a fiatalember elmenekült, az áldetektiv pedig üldözőbe vette. A paraszt csak bámult utánuk, utóbb pedig bement a rendőrséghez s feljelentette a két csalót, a kiknek azonban csak hiányos személyleirását tudta adni.

— **Vasuti menetjegyek kiállitása.** A chicagói világkiállitás alkalmával külön vasuti menetjegy-tárlat is lesz és pedig retrospektiv jelleggel, hogy a közönség a vasuti menetjegyek előállitásában, kiszolgáltatásában és kezelésében elért haladást láthassa.

— **Nemzetek vagyona.** A minap Carty statitisztikus kimutatást állitott össze a nagyobb államok vagyonáról. Legtöbb a vagyon az Egyesület-Államokban (13,750 millió font sterling), a hol egy lakosra 219 font esik. Több jut azonban Nagybritanniá 10,000 millió fontjából, egy lakosra: 270 font, Hollandiában pedig 987 millióból 240 font. Franciaország vagyona 8.060 (egy főre 218), Németországé 6 323 millió (egy főre 140), Ausztria-Magyarországé 3.613 (egy főre 95), Olaszországé 2351 (egy főre 82), Spanyolországé 1593 (egy főre kész elkövetni, hogy az ügy érdekében sikeres lépések történjenek.

— **A bizalom,** melyet a közönség az Athenaeum irod. társulatnak az általa kiadott Kézi Lexikon meleg pártolása által előlegezett, mint az ujabban megjelent 37. és 38. füzetből látjuk, nem veszett kárba. Nemcsak a terjedelmet illetőleg tartja be a kiadó adott szavát, hanem a vége felé még szebb és gazdagabb kiállitásu mellékletet nyujt, mint az elején; s igy sem mondhatja e vállalatról, hogy többet igért volna, mint a mit be is tartott. A 38 füzet *egy kettős és egy egyszerű szines képmellékletet* és ezenkivül még két sürü szedésü táblázatot tartalmaz. Szövege a „Veszettség" szóig terjed, a végéhez tehát már nagyon közel jár. A mű, mint örömmel értesülünk, április elejére már befejeztetik s igy végre jó, *teljes*, magyar szellemü, fényes kiállitásu Lexikon áll majd a magyar családok rendelkezésére, mely a legtöbb könyvkereskedés utján 1 frtos havi részletek mellett lesz megszerezhető.

— **A krinolin** uj életre keltésén nagyban fáradoznak, de ugy látszik, eredmény nélkül. A hatvanas évek divatjához nem akarnak visszatérni sem Francia-, sem Angolországban, jól lehet Londonban már nagy krinolin-készletet szereztek be egyes kereskedők. Az amerikaiak e tekintetben praktikusabbak voltak. Ott a krinolin népszerüségének mérlegelésére egy hirlap vállalkozott, csinos, fiatal nőt szerződtetve, kinek nem volt más földadata, mint hogy New-York utcáin egész nap krinolinban sétáljon. Ez a nő minden este hűségesen számot adott aznapi élményeiről, de eddig csak azt jelenthette, hogy az utcán járó-kelők nyomon kisérik és bántalmazzák. Mindebből azt a következtetést vonták le a jó amerikaiak, hogy a krinolin fölélesztéséhez legalább is egy második Eugenia császárnő volna szükséges.

Szabadságharczunk ereklye-muzeuma pedig annyira Budapestet illeti meg, hogy époly helytelen dolgot mivel, a ki ezt akadályozni akarja, mint a mily helytelenül cselekednék az, ki *Kossuth*-nak, *Petőfi*-nek, *Deák*-nak, vagy *Széchenyi*-nek nem a fővárosban, hanem a vidéken emelne szobrot, (mert ott születtek, vagy ott is laktak.)

Szabadságharczunk ereklye-muzeumának a fővárosban való létesitését most egy országos bizottság veszi kezébe, élükön *Horváth* Ádám, *Kecskemét* város országy. képviselője, gróf *Guyon* Edgár az 1848/49-iki hős tábornok fia és gr. *Kreith* Béla, a muzeum igazgatója.

E lelkes bizottság kövessen el mindent, ragadjon meg minden kigondolható tisztességes eszközt az ereklyemuzeum felvirágoztatására. Rendezzen jövedelmező ünnepélyeket és mulatságokat úgy a fővárosban, mint a vidéken a gyüjtemény javára.

A vagyonosabb jó hazafiak közül azokat, kiknek egyenes örököseik nincsenek, szólitsa föl, hogy hagyományozzanak nagyobb összeget az ereklyemuzeumnak. Kutassa föl ama legjobb hazafiakat, kiknek módjukban áll állandóan és dijtalanul működni közre a muzeum érdekében, a kik valóságos apostolai lehetnek a szép dolognak.

Ti pedig, hazánknak jobbjai, hazafiak és derék honleányok, tegyétek le filléreiteket a haza oltárára. Adakozzatok a mi dicső szabadságharczunk ereklye muzeumának fönntartására és csarnokának fölépitésére.

Küldjétek be a budapesti ereklyemuzeumnak a legcsekélyebbnek tetsző emléktárgyakat. Pénzadományaitokat küldjétek be a hirlapok utján, hogy a hazafias tettel olvassa, hasonló áldozatkészségre buzduljon a tétovázó és a gyengébb is.

A magyarok Isten jutalmazzon és áldjon meg minden adakozót! *Julius.*

Csarnok.

Kornélia.

(III. Folytatás.)

III.

Az események rohamosan haladtak a végkifejlődés felé. Szegény Korpási Jóska nem is gyanitá, hogy az, ki után annyit epekedett, ki mindene volt, s kinek birhatásától léte függött, oly hamar feledte őt, oly hamar kitörölte még emlékezetéből is, oly hamar megszegte igéretét, s másnak a karjai közé vetette magát. Nem is gyanitá, hogy belsejelme mi hamar valósult.

A vágy, hogy mielőbb viszontláthassa a szeretett leányt, nem hagyta nyugodni egy perczig sem; lázas sietséggel készült a vizsgára, tanult folytonosan, s igy történt azután, hogy előbb lovizsgázhatott, mint maga is remélte volna. A kéthónapi terminusnak még csak két harmada telt el, s ő már fényes bizonyitványnyal, az oklevéllel zsebében, utazott hazafelé.

Megérkezvén, első teendője volt szive választottját fölkeresni.

Magyar Gábor, lejárván szabadságideje, siette Kornéliával való házasságát. Az eljegyzés már megtörtént, s a pénztárnoknak ugyanazon napon kellett volna elutaznia, melyen Korpási megérkezett, ha a véletlen közre nem játszik.

Kornélia és Gábor a pamlagon ülve enyelgett, midőn az ajtón csendes kopogás hallatszik s a következő pillanatban belép Korpási Jóska. A jegyesek megriadva ugrálnak föl; Kornélia megismerve Korpásit, egy sikoltással Magyar Gábor karjai közé hanyatlik; a pénztárnok meglepetve bámul a belépő fiatal férfiura, szegény Korpási pedig egy megfejthetetlen rejtely előtt áll. Pár pillanatig farkasszemet néznek egymással, végre Magyar Gábor igy szól a patikushoz:

„Mit akar ön itt uram?"

Korpási magához térve bámulatából, röviden csak annyit felelt:

„Korneliámat akartam látni s e végből vagyok itt."

„Hahaha! Korneliáját akarta látni? szép dolog; erről még nem szólt nekem Kornélia, hogy kivülem már volt egy ideálja. Mondhatom nagyszerü!"

„Ne beszéljen itt nekem rejtelyekben" — veté oda ingerülten Korpási, „magyarázatot kérek!"

Az erélyes hang kissé megdöbbenté a pénztárnokot, de azután összeszedve magát, újból gúnyosan fölkacagott.

„Hahaha! Magyarázatot kér? Jó! leszek oly szives és megadom. E hölgy itt, Szilasy Kornélia jegyesem; eleget tud már?

„Lehetetlen" — kiáltá föl a kétségbeesés hangján Korpási. „Szólj Kornéliám, igaz ez? Ne hagyj kétségbe-esnem, szólj s czáfold meg e hazug állitást!"

De Kornélia nem szólt egy szót sem, elájult. Korpási hozzá akart rohanni, megakarta a leányt ölelni, de Magyar megakadályozta ebben, durván félrelökve a patikust.

„Ehhez önnek semmi joga, távozzék, mert különben rendőröket hivatok."

Korpási előtt e pillanatban világos lett minden; bebizonyitva látta balsejtelmét, megtudta a reá nézve végzetes valót, s néma fájdalomtól megtörve állott Magyar előtt.

„Nos mi lesz?" — kérdé a pénztárnok nyersen, „távozik-e már?"

„Igen, távozom" — válaszolá kétségbeesetten a szegény Korpási, — „de mielőtt végleg távoznék boldogságom pusztulása helyéről, előbb veled van egy kis számolni valóm gaz csábító!"

„Hah, eleg nyomorult," — orditá Magyar bőszült dühvel — „elégtételt kivánsz? ne félj azt megkapod, tudom nem kérsz többet belőle." Azután Korpásira vetette magát, de ez egy kezével oly erővel lökte el magától a pénztárnokot, hogy ez a falhoz esett.

„Holnap reggel a kis erdőben találkozunk" — kiáltá Korpási s elrohant.

„Találkozunk, de esküszöm utoljára ez életben" orditá utána Magyar Gábor.

Szegény Korpási pedig futott, rohant végig az utczákon, mint egy őrült ki a kis erdőbe; itt egy fa alá vetette magát s keservesen zokogni kezdett. Kis idő mulva azonban megemberelte magát, szemrehányást tett magának férfiatlan viselkedéséért, fölkelt a fa alól s újra hazafelé tartott. Útközben az egész jelenet ismétlődött szemei előtt s a tapasztaltak véghetetlen keserüséggel töltek el szivét.

„Ilyen ébredésre én sohasem számitottam" mormolá. „Ki hitte volna, hogy még ez angyalnak vélt szüzi teremtés is csak olyan legyen, mint a többi. Veszélyes, gonosz játékot üztél szivemmel oh leány, de a jutalom erte, ne félj, nem marad el. Istenem, miért is kelle őt megismernem? . . . De félre gyengeség, hisz nem érdemli meg az a leány, hogy sirjak miatta, mint egy gyermek, de mikor úgy szerettem; s mi érte jutalmam? Csalódás, keserü, fájdalmas, végzetes csalódás. Oh ez az egy nagyobb, súlyosabb, fájóbb a többinél, pedig mennyit és mennyiszer csalódtam? . . ."

Nem is tudta miként, de hazaérkezett. Itt egyszerre eszébe jutott kötelezettsége; két jó ismerősét felkérte segédül, s elküldte őket Magyarhoz. Azután látszólag nyugodtan veté magát kopott pamlagjára s mereven tekintett maga elé. A fájdalom megbénitá minden tagját, tönkre tette idegzetét, úgy, hogy gondolkodni sem volt képes. Csak azt az egyet látta tisztán maga előtt, hogy reá nézve az élet már nem bir értékkel, nem bir semmi vonzerővel, hogy meg kell halnia. Elhatározta magában, hogy ellenfele fegyvere által fog meghalni. . . .

A segédek nemsokára visszajöttek azzal a hirrel, miszerint Magyar segédeivel kardpárbajban állapodtak meg. Békés uton nem lehetett az ügyet elintézni. Korpási szinte örült e hirnek s nyugodtan készült el a halálra. . . .

Másnap a kitüzött helyen és időben csaknem egyszerre érkeztek meg az ellenfelek. A párbaj a legnagyobb titokban történt; még Kornélia sem tudott róla, kinek jegyese távozása okául fontos dolog elintézését hozta föl.

Az ellenfelek összecsaptak; Korpási, bár kitünő vivó volt, ügyetlennek tetette magát, s igy történt meg azután, hogy alig pár percznyi viaskodás után a patikus halálos sebet kapván a fejére, egy jajszó nélkül a főbe rogyott. Az ügy tehát be volt fejezve.

Korpásit, előzőleg bekötvén sebét, kórházba vitték; mig Magyar diadalittasan rohant Kornéliához, s csak most beszélte el neki az egész esetet. Kornélia megtudván első ideálja halálos megsebesülését, az első perczben elkomorodott, de jegyesének az egész ügyet szép szinben föltüntetett előadása után, csakhamar megnyugodott. Magyar Gábor kérésére azután elmondá Korpásival való egész viszonyát. A pénztárnok azonban nemeslelkünek mutatta magát, s örömmel megbocsátott jegyesének e botlásáért. (Folyt. köv.)

Nyers selyem Bastruhákra alkalmas kelméket öltönyönként **10 frt 50 krért** és jobb fajtájukat is — valamint **fekete, fehér** és **szines** selyemkelméket méterenként **45 krtól 11 frt 65 krig** — sima, koczkázott, csikozott, mintázott és damaszolt stb. minőségben (mintegy 240 fajtában és 2000 különböző szin s árnyalatban) szállit, póstabér és vámmentesen ***Henneberg G.*** (cs. kir. udvari szállító) ***selyemgyára Zürichben.*** Minták postafordulóval küldetnek. Svajczba czimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Vasuti menetrend.

Klm.	Állomások.		sz. vegyes vonat II. III. oszt. kocsikkal reggel	d. u.	este.
	Közepenrópai idő.				
—	**Kőszeg**	ind.	5⁰⁵	11⁵⁵	5⁵⁰
6	Lukácsháza	(m. h.)	5¹⁹	12⁰⁶	6⁰⁴
12	Német-Gencs	(m. h.)	5³⁶	12²¹	6²¹
18	**Szombathely**	érk.	5⁵¹	12³⁹	6³⁸
—	**Szombathely**	ind.	6⁴⁵	3¹⁵	7⁰⁵
7	Német-Gencs	(m. h.)	7⁰¹	3³¹	7²⁰
13	Lukácsháza	(m. h.)	7¹⁸	3⁴⁸	7⁵⁸
18	**Kőszeg**	érk.	7³¹	4⁰¹	7⁵¹

Csak kedden és pénteken közlekedik egy negyedik vonat Kőszegről 8 ó. 10 perczkor és Szombathelyről 11 ó.. — perczkor.

Déli vasuti menetrend.

Szombathelyről Bérs felé indul:

Szombathely . . .	reg	4.01	reg.	5.57	d. e.	9.01	d. u.	4.44
Acsád	„	4.22	„	6.19	„	9.18	„	4.—
Bécsbe érk. . . .	„	7.27	„	9.40	d. e.	1.54	„	9.15

Becs felől Szombathelyre indul.

Bérs	regg.	7.20	délb.	1.20	d. u.	5.05	est.	7.40
Acsád	„	10.41	„	6.25	„	9.44	éj.	12.20
Szombath. é. . . .	„	10.55	„	6.44	„	10.02	„	12.37

Szombathelyről Nagy-Kanizsa felé indul:

Szombathely . . .	d. e.	11.05	este	7.05	éjjel	12.51
Dömötori	„	11.22	„	7.27	„	1.10
Molnári	„	11.32	„	7.41	„	1.21
Vasvár	d. e.	11.40	„	7.51	„	1.29
Sz.-Iván (Z.-Egerszeg)	„	12.25	„	8.47	„	2.19
N.-Kanizsára érk. .	„	1.34	„	10.15	„	3.42

Kanizsa felől Szombathelyre indul:

N.-Kanizsa	d. u.	2.10	reggel	6.05	éjjel	12.45
Sz.-Iván (Z.-Egerszeg)	„	3.20	„	7.22	„	2.15
Győrvár	„	4.02	„	8.08	„	3.05
Molnári	„	4.10	„	8.17	„	3.04
Dömötöri	„	4.20	„	8.28	„	3.27
Szombathelyre ér. .	„	4.30	„	8.45	„	3.47

Hirdetések.

Szép minták magánvevőknek ingyen és bérmentve.

Eddig nem letezett **mintakönyvek** szabók számára bérmentetlen.

Nem adok méterenkint 2½ vagy 3½ frinyi árleengedést, sem ajándékokat szabóknak, mint azt vetélytársaim a vevők költségén teszik, hanem nálam csak netto-árak léteznek, hogy minden magánvevő jól és olcsón vásárolhasson. E czélból megkérem a n. é. közönséget csak az én mintakönyveimet figyelembe venni.

Öltözékeknek való kelmék.

Peruvien és Dosking a magas klérus számára, szabályszerü kelmék cs. és kir. **tiszti egyenruháknak, aggharczosok-, tüzoltók-, tornászok- és libériáknak, biliárd- és játékasztalokra** való posztó, (loden), vizhatlan **vadászkabátoknak, mosókelmék, utazóplaidek 4—14 frtig** stb. Aki olcsó, tisztességes, tartós, tiszta gyapjus posztóárukat és nem olcsó rongyokat, melyek alig érdemesek a szabó ollójára, akar venni, forduljon

Stikarofsky Jánoshoz Brünnben,

Ausztria-Magyarország legnagyobb posztógyára fél millió frtnyi értékben.

A **nagyságot** és **cselekvőképességet** feltüntetendő, kijelentem, hogy kezem **Europa legnagyobb posztókivitelét, kammgarn-gyártmányokat, ruhaszabaszati kellékeket** és nagy **könyvkoteszetet** a saját czéljaira egyesiti. Hogy a fentiekről bárki is megyőződhessék, a n. é. közönséget arra, hogy alkalomadtán **árucsarnokomban** nagyszerü helyiségeit melyekben 150 ember foglalkozik, megtekintse, meghivom.

— **Szétküldés utánvét mellett!** — **Levelezés** magyar, német, cseh, lengyel, olasz, franczia és angol nyelven.

Visszavonhatlanul

csak április 5-től 9-ig. szerdán, csütörtökön, pénteken, szombaton és vasárnapon

Kőszegen a „Bálház“ nagytermében

látható egy 7 férfi, 7 nő és 3 gyermekből álló

suaheli karaván

kelet-Afrikából,

előadva szokásaikat, ugyszintén tánez-, ének- és játékaikat stb.

Naponta tartatnak előadások d. u. 3, 4, 5, 6, 7, 8 és 9 órakor.

Helyárak: 1-sö hely 50 kr., 2-ik hely 30 kr. Katonák őrmestertől lefelé és gyermekek felét fizetnek.

Az igazgatóság.

A

meghülés által keletkezett betegségek legnagyobb része, nagyon könnyen volna mellőzhető alkalmas háziszerek azonnali alkalmazása által. A Horgony-Pain-Expeller ily esetekben a

legjobb bedörzsölés.

Hasonló jó eredménynyel használható csúz, köszvény és tagszaggatás, valamint fejfájás, hátfájdalmak, csipőfájdalmak stb. ellen és majdnem minden háztartásban készleten van. Ezen szer 40 kros, 70 kros és 1 frt 20 kros üvegekben majdnem minden gyógyszertárban kapható. Minthogy értéktelen utánzatok is léteznek, kifejezetten:

a Richter-féle Horgony-Pain-Expeller

kérendő.

KOTZÓ PÁL

gépészmérnök

Budapest, Üllői-út 18. szám alatt

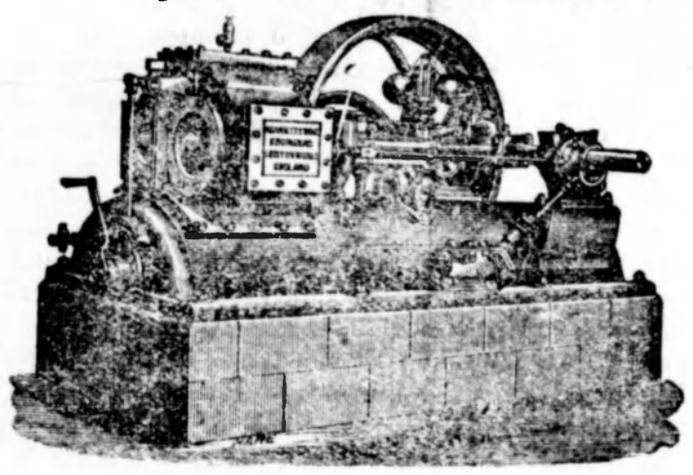

Ajánl 2½, 3, 3½ és 4 lóerejü

szögecs cséplőkészleteket,

továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 12 lóerejü

sines gőzcséplőkészleteket,

hosszu szalmarázókkal, alsó szelelővel és rendkivül nagy felületü rostákkal, árpahéjazóval és választóhengerrel.

Fa és szénfütésü és eredeti szalmafütő

GŐZMOZGONYOKAT

☛ Továbbá **R. GARRETT & SONS** fölülmulhatatlan 40% tüzelőanyag megtakaritó.

Compound gőzmozgonyokat

legjobbnak elismert **brandtfordi önmüködő amerikai kévekötő aratógépeket.** Eredeti amerikai szénagyüjtőt 1 vagy 2 ló befogására alkalmazható cembinált rúddal. **Sorvető- és szórvavető gépeket** és mindennemü egyéb kisebb gazdasági gépeket.

Jutányos árak! — Kedvező feltételek!

Legujabb kedvezmény!

800,000 frt nyereményben résztvehet mindenki, a ki a „Magyar Nök Lapjá“-ra előfizet.

Évenként 25 sorsolás.

Magyar Nök Lapja (Magyar Háziasszony) az egyedüli hetilap, mely előfizetőinek ily kedvezményt nyujtani képes.

Magyar Nök Lapja (Magyar Háziasszony) egész éves előfizetői azonkivül még a „Magyar Szakácskönyv“-et, „A női szépség tankönyvé-“t és egy eredeti regényt kapnak ingyen.

Magyar Nök Lapja (Magyar Háziasszony) féléves előfizetői „A női szépség tankönyvé“-t és egy jeles eredeti regényt kapnak ingyen.

Magyar Nök Lapja (Magyar Háziasszony) szerkesztője Maróth Erzsi s a legjobb iróktól közöl költeményeket, elbeszéléseket és czikkeket.

Magyar Nök Lapja (Magyar Háziasszony) megjelenik minden vasárnap, s minden héten ad egy ingyenes mellékletet.

Magyar Nök Lapja (Magyar Háziasszony) Minden két hétben „Tükör előtt“ czimmel ingyenes divatmellékletet ad számos képpel és eredeti párisi divattudósitásokkal.

Magyar Nök Lapja (Magyar Háziasszony) fölöslegessé tesz minden más magyar vagy német nyelvü divatlap járatását.

Magyar Nök Lapja (Magyar Háziasszony) a család minden tagjának szellemi szórakozást nyujt jól megválogatott olvasmányaival.

Magyar Nök Lapja (Magyar Háziasszony) oly kiváló izléssel van szerkesztve, hogy a serdülő leányok kezébe is bizvást adható.

Magyar Nök Lapja (Magyar Háziasszony) minden két hétben „Lugas“ czimmel ingyenes gyermeklapot ad.

Magyar Nök Lapja (Magyar Háziasszony) egyedül áll a magyar irodalomban, mint háztartási lap. Benne minden házinasszony megtalálhatja a szükséges tudnivalókat.

Magyar Nök Lapja (Magyar Háziasszony) a családnak orvosi tanácsokkal is szolgál minden héten — egy jeles orvos utján.

Magyar Nök Lapja (Magyar Háziasszony) fényes kiállitásban és gazdagon illusztrált tartalommal jelen meg, s más hetilap nem versenyezhet vele, mert annyi és oly diszes mellékletet ad minden héten ingyen, hogy ezt csupán előfizetőinek nagy száma teszi lehetővé.

Magyar Nök Lapja (Magyar Háziasszony) nem riad vissza semmi áldozattól, mikor előfizetői igényeinek kielégitéséről van szó.

Magyar Nök Lapja (Magyar Háziasszony) minden előfizetője megkapja az összes sorsjegyek jegyzékét, a számok pontos följegyzésével.

Seb. Kneipp M.

Minden háztartásra nézve nélkülözhetetlen a

KATHREINER-féle KNEIPP MALÁTA KÁVÉ

babkávés izü. A Kathreiner-féle Kneipp maláta-kávé azt az eddig el nem ért előnyt nyujtja, hogy lemondhatunk a vegyitetlen vagy szurrogatokkal vegyitett babkávé általános élvezetétől és készithetünk helyette sokkal **jobb izü**, amellett **egészségesebb** s **táplálóbb** kávét. — **Igen jó** babkávéval vegyitve. **Nagyon ajánlható** asszonyoknak, gyermekek- és betegeknek.

Utánzásokat óvatosan kerülni kell.

☛ **½ kiló ára 25 kr. — Mindenütt kapható.** ☚

Csak fehér csomagokban, melyeken KNEIPP plébános ur arczképe mint védjegy van, valódi.

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Kőszegen.